

Het eiland telt slecht 700 inwoners die er zelf voor gekozen hebben om het massatoerisme weg te houden van het eiland. Er zijn dan ook geen hotels enkel een paar gastenkamers en een klein pensionnetje.

Ondanks het feit dat men geen massatoerisme wenst op het eiland, is toerisme de belangrijkste bron van inkomsten, vooral dan door de dagtoeristen. Er zijn slechts enkele families die leven van de visvangst, voornamelijk de vangst van tonijn en van inktvis.

Het zeeleven in de archipel is mede dankzij een visverbod rond de onbewoonde eilandjes ongekend rijk, een paradijs voor duikers. Op het land leven hagedissen en broeden grote kolonies kneuen, verschillende soorten stormvogels en pijlstormvogels en een paar paartjes bedreigde Houbara trapganzen. Deze vogels profiteren volop van de omliggende visgronden. Ook roofvogels voelen zich er thuis zoals valken, uilen, visarenden en de Egyptische gier.

Het eiland bestaat bijna volledig uit wit zand dat is overgewaaid uit de Sahara, gemengd met vulkaanzand. La Graciosa heeft een haven met jachthaven, bars, restaurants en een supermarkt. Verder is er nog een postkantoor, en een basis- en middelbare school.

Op La Graciosa zijn geen natuurlijke bronnen van water. Een tankschip zorgt dan ook voor drinkbaar water afkomstig van de ontziltingsinstallatie van Lanzarote. De Canarische archipel mag zich wereldpionier noemen inzake ontzilting van zeewater. Daar werd de techniek voor het eerst toegepast op grote schaal. Lanzarote beschikte reeds over een ontziltingsinstallatie in 1964.

Onderweg maken we nog een stop aan Mirador Del Rio. De belangrijkste kunstenaar/architect op Lanzarote was César Manrique. Mirador del Rio is onder andere door hem ontworpen.

Het gebouw is geheel ontworpen uit lavasteen zelfs de bankjes waar je op zit. De cafetaria heeft twee ramen, die er uitzien als twee ogen, om naar de omgeving te kijken.

's Avonds brengen we ook nog een bezoek aan de hoofdstad Arrecife. De Kogelbrug met daarachter het Castillo de San Gabriël. Deze burcht werd in de zestiende eeuw gebouwd als verdedigingsfort tegen de piraten die Arrecife regelmatig belaagden. Tegenwoordig doet het bouwwerk dienst als museum en is het een fraai uitzichtpunt op de stad. Rondom de burcht staan ook nog enkele kanonnen. De Kogelbrug is tevens het embleem van de stad.

Woensdag 13 december 2017

- Wandeling : Tussen de wijngaarden van Uga en La Geria
- Gebied : La Geria
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Doordat de bodem van Lanzarote weinig water vasthoudt, is landbouw op het eiland erg lastig. Daarom plant men sommige gewassen op een hoopje gruis van lava zodat de plant een beter wortelgestel kan ontwikkelen.

Aan de randen van dit lavaveld heeft zich een uniek wijngaardveld gevormd van miljarden kleine steentjes van vulkanische as ("lapilli" genaamd). In dat pikzwarte glooiende landschap werden duizenden wijnstokken aangeplant. Niet op de gebruikelijke manier, dat is hier niet mogelijk, vooral door het constante gebrek aan regen- en grondwater.

Letterlijk wijnstok per wijnstok moet in een kuil ingegraven worden in de vulkanische as. Slechts op die manier kan het weinige vocht uit de nachtelijke zeewind geabsorbeerd worden door het poreuze zwarte gruis, waarna het overdag in de kuil van de wijnstok loopt. Rond elke wijnstok wordt ook nog een halfmond muurtje van stenen gebouwd, om de plant te beschermen tegen de Saharawind die zo krachtig kan waaien dat het de bloesems zou vernietigen of de druiven zouden verschrompelen. Dit arbeidsintensieve systeem van wijnbouw wordt hier al toegepast sinds de achttiende eeuw. Voor één keer zit Manrique er dus voor niets tussen.

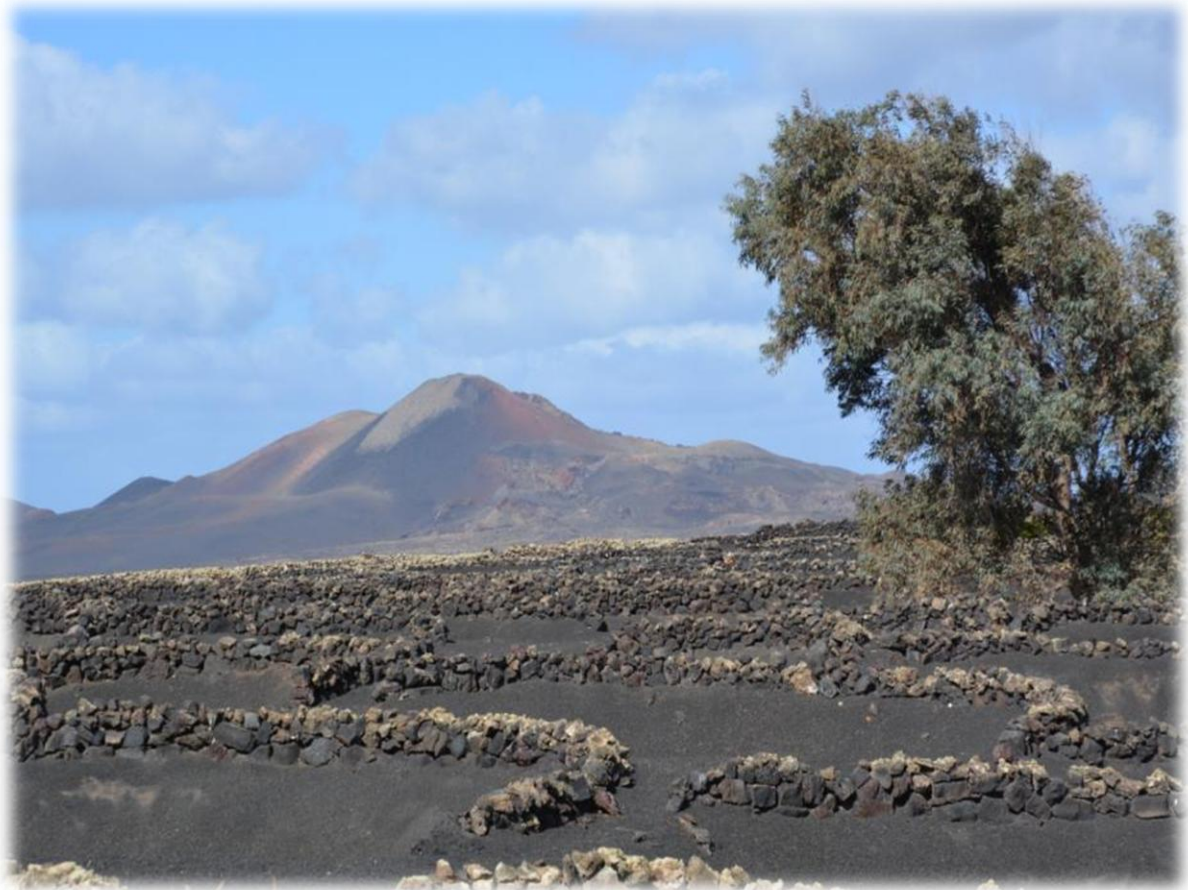

De kerstster kan op de Canarische Eilanden uitgroeien tot een struik van wel 4 meter hoog. Een Mexicaanse legende verklaart de verbintenis van de kerstster met Kerstmis. Het arme kind Pepita, dat geen cadeau kon kopen om op kerstnacht aan Christus te geven, plukte enkele onkruiden in de wegberm en maakte er een klein boeket van. Het kind was verteld dat een nederige, maar liefdevol gegeven gift aanvaardbaar was in de ogen van God. In de kerk begon het boeket te bloeien met rode en groene bloemen en de kerkelijke gemeente beschouwde dit als een kerstwonder. Vanaf dat moment werd de kerstster in Mexico Flores de Noche Buena genoemd.

We beklimmen de Montaña de Guardilama (500 m) van waaruit we een fantastisch uitzicht hebben op de wijnvelden. Op bovenstaande foto zien we de bodega liggen waar we na onze picknick de plaatselijke wijn hebben kunnen proeven.

Tijdens onze wandeling gaan we in La Geria, in een van de vele bodega's, enkele plaatselijke wijnen proeven. Vooral de witte wijn is naar de zoete kant en heeft een hoog alcoholgehalte tot wel 19 graden.

Na onze wandeling brengen we een bezoekje aan Playa Quemada. Letterlijk vertaalt betekent dit verbrande strand. Het is een nog authentiek plaatsje dat Hilde Vandevelde eerder had ontdekt. Dit kleine vissersdorpje lijkt wel ontsnapt te zijn aan de toeristische ontwikkelingen van zijn achterliggende neven zoals Puerto Del Carmen en de luxe Puerto Calero jachthaven.

Het strand loopt geleidelijk af naar de zee; die redelijk rustig is en over het algemeen geen slechte stroming heeft waardoor hij ideaal is om in te zwemmen. Er zijn tevens 3 restaurantjes waar je heerlijke visgerechten kunt eten.

We doen nog een kleine wandeling in het toeristische Playa Blanca. In het centrum zelf zijn maar drie kleine strandjes, twee goudgele zandstranden en één grijszwart lavazandstrand.

Buiten het eigenlijke centrum ligt het grote en bekende Playas del Papagayo. Het zijn eigenlijk een tiental stranden waarvan er eentje daadwerkelijk Papagayo heet. Daar iedereen het had over het Papagayostrand heeft men alle stranden in dat gebied ondergebracht onder de naam Playas del Papagayo.

Het water rond Playa Blanca is zeer visrijk maar dat heeft ook veel te maken met het feit dat toeristen brood en ander eten in de zee gooien.

Marina Rubicón is de moderne jachthaven van de badplaats Playa Blanca. Het is niet gelegen in het centrum, maar ligt ten noorden van Playa Blanca. Marina Rubicón is een haven die op

de tekentafel is ontstaan. Het is een compleet onroerend goed project waarbij er behalve plaats voor honderden boten en jachten ook volop plaats is voor duikscholen, excursieboten en vooral ook veel winkels en restaurants.

Donderdag 14 december 2017

- Wandeling : Langs de kust door de lavavelden van het nationaal park Timanfaya
- Gebied : Tussen Playa de la Madera en El Golfo
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 7 uur

Het gehele pad ligt in het Nationaal Park Timanfaya. Dit is het enige pad dat in het park bewandeld mag worden. Geen enkele andere wandeling op Lanzarote maakt dat u zoveel contact hebt met de vulkanische erfenis van het eiland.

Het is een tamelijke onstuimige zee en daardoor hangt er boven dit traject een waas van waterdruppels en maken de golven die in lavagaten gestuwd worden bizarre geluiden.

Door de vulkaanuitbarstingen van drie eeuwen geleden zijn op Lanzarote nagenoeg alle zichtbare overblijfselen van de eerste bewoners van de Canarische Eilanden verdwenen.

De oorspronkelijke bewoners, de Guanchen, werden door de Spanjaarden omschreven als reuzen. De Guanchen waren immers gemiddeld 1,80 m groot en de Spanjaarden, zeker in die tijd, waren erg klein van gestalte.

De Spanjaarden vonden dat de Guanchen een apart mensenras was (maar onderzoek heeft uitgebracht dat dit niet zo was), met enigszins dikke lippen, blond haar en blauwe ogen.

Bij de verovering vonden de Spanjaarden dat de Guanchen nog leefden in het stenen tijdperk. Ze hadden slechts een rudimentair pictoraal schrift en op La Gomera hadden ze een gefloten taal, Silbo.